

BEVEZETŐ

Az 1950-es évek elején Kupuszina a színmagyar vajdasági falvak közé tartozott. A II. világháborút követő nehéz évek korszaka ez, a szocialistának nevezett társadalmi berendezkedés kezdete. A falu alig éledezik a háborúban és annak végén megélt megrázkódtatások után. A kötelező termékbeszolgáltatás érvényben van. A faluban a közigazgatást a Helyi Népfelszabadító Bizottságnak nevezett hatalmi szerv vezeti, amely 1945-ben létesült, 1952 után pedig csak Községi Népbizottság néven létezett. Még megvannak a járások, s Kupuszina Apatin járáshoz tartozott, mint volt az korábban is. A település közigazgatási alkalmazottai voltak az elnök, a titkár, a katonareferens, az anyakönyvvezető, a pénztáros, a községi előfogatos, a csőszök, a községi milícia, a kisbírók. A Népbizottságnak még külön tanácsai is voltak, valamint elvileg a népgyűléseken is születhettek döntések.

1955-ben megszüntetik a falvak önálló községként való létezését, s megszervezik az ún. kommunákat, s azokat nevezik majd községnek. Így lett Kupuszina Apatin község része, s helyben csak a kommunaközpontozó Helyi Iroda marad közigazgatási egységként, itt vezetik az anyakönyveket is.

Működik a háború után az 1935-ben létesített Pčela Földműves-szövetkezet, az 1938-ban létesített Kulpin konzervgyár (a dúsgazdag szenttamási és újvidéki Dunderski család tulajdona), amit államosítottak és Bratstvo Konzervgyár néven üzemelt a falu egyetlen nagyobb ipari létesítményeként. 1949-ben létrehozzák a Petófi Sándor Termelőszövetkezetet, amit a helybeliek csak kolhoz néven emlegettek. Ez utóbbi 1953-ban meg is szűnt. A privát kendergyár megszűnik működni. 1948-ban államosítják az addig létező boltokat, magánkereskedéseket, mozit. Mészárszéket tartott a szövetkezet is, de magánmészáros is árult húst és más élelmiszert.

Az új társadalmi rendszerben a faluközösség és a termelőszövetkezet vagyonát képezte a községi termőföld (pl. Angyalosok), a legelők, az erdők és a fű, a fák, az epreskert, az iskolaföld, a gödrök és a bennük, valamint a Csendes Dunán, a Kucska határ részben, az Angyalosokban, a budzsáki kertek alatt termett nád, rózse, a vágóhíd, a jégverem, a szövetkezeti otthon, az orvoslak, a

mészárszék, a vegyeskereskedések, a mozi, a góré, a kukoricacsutka, a marhaállás, a halastó stb. Haszna volt a legelődíj, a kaszálásra kiadott fűdíj, a bérletbe kiadott földek használati díja stb.

A faluban 1944 decemberétől ismét működik az elemi iskola, amelyben magyar nyelven folyik a tanítás 330 tanuló számára.

Az új hatalom már 1945. június 15-én megalapítja a Jugoszláv Kommunista Párt helyi alapszervezetét. A Szocialista Szövetség alapszervezete is csakhamar létrejön.

1947. január elsejei dátummal megalakul a Petőfi Sándor Művelődési Egyesület 150 taggal és öt szakosztállyal, aktívak a műkedvelők, a néptáncosok, a zenei, az irodalmi és az általános szakosztály tagjai.

Kupuszinának 1948-ban 3200 lakosa volt, akik 1042 háztartásban éltek. A magyarok létszáma 3145.

1952-ben vezetik be a villanyvilágítást a faluban.

1953-ban felépítik a szövetkezeti otthont. Ebben az évben már ismét működik az immár államosított szövetkezeti mozi.